

frit stillet, han har større Midler til sin Raadighed, og han gør sit for at forfølge Forbrydelsen og Forbrydelsens Spor og vil kunne gøre det i meget videre Omfang og paa en for hele Samfundet betryggende og for den sigtede ikke uretfærdig Maade i langt højere Grad, end en Dommer vil kunne gøre det. Jeg er vis paa, at skulde vi ved Navneopraab her i Salen konstatere, om der fandtes Tilhængere af Inkvisitionsprincippet, vilde ikke et eneste Medlem, hverken af de demokratiske Partier eller af Højre, vedkende sig eller i sit Hjerte være Tilhænger af Inkvisitionsprincippet. Ej heller vil nogen mene, at det er nødvendigt for Statens og Borgernes Sikkerhed at opretholde et saadant afskyeligt Princip.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) paapegede tekniske Vanskeligheder med Hensyn til Retskredsene. Jeg har læst dette Afsnit igennem og synes egentlig, at Ordningen er gjort med nænsom og god Haand overfor Befolkningen. Kan det ærede Medlem tænke sig noget bedre, saa lad os faa det frem, det kommer vi nok til Rette om. Andre tekniske Mangler, som det ærede Medlem paaviste, som f. Eks. at der ikke er sørget for, hvem der skal udnævne Defensorer ved Underretterne, er Bagateller, som vi nok kommer over i en Haandevending, det er slet ikke noget at hæfte sig ved, det skal ikke skille os ad. — Det ærede Medlem synes at mene, at det var uheldige Bestemmelser, Justitsministeren havde foreslaet, om større Offentlighed, større Adgang for Pressen. Der er jeg ganske af modsat Mening. Jeg mener, at den højtærede Justitsminister kunde have gaaet et betydeligt Skridt videre. Men jeg anerkender, at naar han ikke har gjort det, har han handlet som den forsigtige, besindige Mand, han er, ikke at bryde større Huller i det en Gang vedtagne, end det strengt taget er nødvendigt for at benytte det paa en god Maade.

Det ærede Medlem fra Gudme gennemgik de forskellige Supplementslovforslag. De fleste har været behandlet i et Udvalg i Fjor, hvori jeg havde den Ære at have Sæde, og jeg har skrevet om dem i Betænkningen; jeg skal derfor ikke komme ind paa dem. Det af disse Lovforslag,

som interesserer mig mest, er Lovforslaget om Lokaler for Landsretterne og Byretten, om Omdannelsen af Københavns gamle Domhus til Brug for Byretten og Rigsdagsbygningen til Sæde for Østre Landsret, Sø- og Handelsretten og Statspolitiet. Jeg finder, at disse Bygninger udmærket godt hver for sig kan benyttes til det, de agtes anvendte til. Men en Bemærkning maa jeg gøre. I Fjor da der blev fremsat et Lovforslag om at koncentrere det hele paa Domhuset paa Nytorv, var jeg ganske overordentlig glad, ikke alene for Traditionens Skyld, over, at vi alle flyttede hen i det Hus, hvor der staar: „Med Lov skal man Land bygge“, men ogsaa over, at det hele skulde være saa nær samlet som muligt. Det er de samme Folk, de samme Sagførere, der skal møde for de Retter. I en saa stor By, som København er, er det næsten umuligt at naa fra den ene Ret til den anden i rette Tid, der er det meste af en lille Fjerdingvej fra Domhuset ud til Rigsdagsbygningen. Men jeg skal sige, som jeg sagde før overfor det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) — og saaledes maa enhver godt sige til mig —: Det kommer vi saamænd nok ud over; naar vi bare bliver enige om det, som er af Vigtighed, saa tager jeg min Del af Ulejligheden, og det gør alle mine Kolleger ogsaa.

Naar det drejer sig om Beregningen af Udgifter til nye Bygninger, kan man naa et nogenlunde sikkert Resultat. Naar man ved, hvor meget Grunden koster pr. Kvadratalen, hvor mange Kvadratalen der er, hvad Højde Bygningen skal have, kan man nogenlunde beregne Udgiften; naar man ikke vilj ofre alt for meget paa den kunstneriske Udsmykning. Men naar man skal ombygge en gammel Bygning, har man set Kalkulationer tage meget sørgelig fejl. Derfor skal jeg ikke indlade mig paa de Kalkulationer, det ærede Medlem fra Gudme kom ind i, kun er der et eneste Tal, som interesserer mig, men det interesserer mig da ogsaa i meget høj Grad. Det er de 227,000 Kr., som det er kalkuleret, at Gennemførelsen af de foreliggende Lovforslag vil koste mere end Gennemførelsen af den Reform, som jeg for Kriminalprocessens Vedkommende aldeles ikke anerkender som nogen Reform. Denne